

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

8 noiembrie

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri

Despre Sfinții Îngeri

Intr-o oarecare dimineață, cuviosul Andrei cel nebun pentru Hristos (sec. IX-X, sărbătorit la 2 octombrie), stând într-un colț, a auzit pe ucenicul lui, pe Epifanie, citind o cuvântare a Sfântului Vasile cel Mare.

Pe tot parcursul citirii se împrăștia o mireasmă ca și când ar fi fost din parfumurile cele mai scumpe. Uimit, Epifanie s-a îndreptat către cuvios:

– Explică-mi, te rog, ce mireasmă este aceasta?

Cuviosul, deoarece văzuse ce a putut să producă mireasma, a răspuns:

- Îngerii Domnului s-au întâlnit aici, fiul meu. Unul dintre ei, vrând să aducă aminte cuvintele Duhului Sfânt, a tămâiat împrejurul nostru bucuros.

Uimirea și nedumerirea lui Epifanie ajunseseră la culme. Cuviosul a încercat să mai explice încă o dată, mult mai pe înțeles:

– În trei situații, îngerii tămâiază și miruiesc pe aleșii lui Dumnezeu. Prima, când citească cărți sfinte, înconjurându-i, ascultând și aceștia. A doua, când se roagă și vorbesc cu

Dumnezeu, încât se roagă și aceia cu râvnă. A treia, când rabdă pentru iubirea lui Dumnezeu efort, durere și pedepse, aceștia miruindu-i și îndemnându-i la nevoită și cuvincoșie. Pentru ultima dintre situații o să-ți spun următoarea istorisire:

– Cândva, Iulian Apostatul (361-363), pornind război împotriva persilor, a coborât în Dafni (suburbie a Antiohiei), să îl tămâieze pe zeul Apollon. Acesta vroia să primească profeție, să știe rezultatul războiului. Diavolul însă, care locuia în statuie, nu putea să-i profetească, pentru că se găseau acolo moaștele sfântului martir Vavila și ale celor trei prunci.

Iulian a dat poruncă antiohienilor să le ia de acolo fără frică. Atunci aceia au ridicat sfinții martiri și umblând cu ei, cântau: Rușinați au fost cei care s-au închinat la idoli...

Când a auzit aceste cuvinte, împăratul a dat poruncă înfuriat, zicând să fie închiși toți aceia care au participat la slujbă. Printre ei a fost întemnițat și un tânăr de 15 ani, care se numea Teodor. L-au prezentat împăratului, acela poruncind să-l atârne de un lemn și să-i sfâșie carnea. Așa atârnat, a îndurat multe

chinuri. Când s-a lăsat seara, l-au coborât și l-au aruncat în închisoare. Acolo a stat câteva zile, până când s-a dat știrea că împăratul a fost omorât în război. Atunci a fost eliberat Teodor și s-a întors la casa lui.

– Iubitul nostru Teodor, l-au întrebat acolo rudele și prietenii, ce ai simțit când te-au sfâșiat atârnat pe lemn?

Acela a răspuns:

– La început am îndurate cu greutate durerea. După aceea însă s-au arătat în fața mea 4 tineri, cu chipuri frumoase, cu haine de un alb imaculat. Unul ținea în mână un lighean strălucitor. Altul, un vas de aur cu un mir ca uleiul de trandafir. Ceilalți doi țineau cearceafuri albe împăturite în patru. Unul a deșertat mirul în lighean și pe când acela se acoperea, am simțit cu fiecare răsuflare că se împrăștie mireasma în toate mădulele mele și încetează toate durerile mele cele groaznice. După aceea, unul a înmuiat pânza în lighean și a lăsat-o pe fața mea mult timp, încât cu desfătarea aceea să uit durerile. Când o lua, unul era pregătit să o pună. Aceasta a continuat-o până când m-au coborât călăii de pe lemn. Atunci, însă, au plecat îngerii de lângă mine și mi-a părut rău, pentru că m-au lipsit de acea extraordinară dulce desfătare. Vroiam să mă mai chinuie încă puțin.

(din "Cuviosul Andrei iubitorul de Hristos", Editura Sfintei Mănăstiri Paraclitu, Oropos, 1994)

Mai avem nevoie de Îngeri?

Cereștile netrupești Puteri au primit poruncă de Creatorul lor și al nostru să nu se depărteze de la noi. Prin păcate, prin ignoranță noi îi izgonim și-i îndepărtăm. Cum ar spune vorba străveche: îi dăm afară pe ușă și ei ne intră pe fereastră. Ce prietenie poate fi mai adevărată decât aceasta? Veritabilă dovadă de fidelitate și statornicie!

Arhim. Mihail DANILIU
Sursa: *Doxologia.ro*

nești: în aceste condiții, **oare mai avem nevoie de îngeri păzitori? Mai au ce face ei în viața noastră? Ce să mai păzească!** Oare, ce zic îngerii? Oamenii nu ne mai recunosc și nu ne mai consideră păzitorii lor. Ne-au înlocuit! Pare a fi o realitate tristă a contemporaneității, dar, oricât de mult ar încerca omul să-și construiască „surrogate îngerești” nu vor reuși.

Cereștile netrupești Puteri au primit poruncă de Creatorul lor și al nostru să nu se depărteze de la noi. Prin păcate, prin ignoranță noi îi izgonim și-i îndepărtăm. Cum ar spune vorba străveche: îi dăm afară pe ușă și ei ne intră pe fereastră. Ce prietenie poate fi mai adevărată decât aceasta? Veritabilă dovadă de fidelitate și statornicie! De am putea să fim și noi ca îngerii, dacă am avea și noi măcar un dram din aceasta în relațiile interpersonale pe care le derulăm zilnic! De-am ști noi de câte ori îngerii ne-au ferit din calea pierzării? Cu toate că avem la îndemână atâția „vestitori” care ne agasează cu fel și fel de știri, îngerii sunt adevărații vestitori ai voinței dumnezeiești către noi, ajutându-ne totodată să împlinim porunca divină. Oricât de multe sisteme de pază și protecție am inventa, tot Domnul păzește cetatea, casa, mașina și proprietatea căci „**îngerilor Săi va porunci pentru tine să te păzească în toate căile tale**” (Psalmul 90, 11) și „**De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.**” (Psalmul 126, 1). Nu înseamnă că negăm foloasele gadget-urilor și nici nu tăgăduim progresul tehnic, atât timp cât ele sunt folosite pentru binele omenirii. Problema este în altă parte: să le folosim ca pe daruri ale lui Dumnezeu și să nu uităm că acolo unde este credință neșovăielnică, acolo este binecuvântarea lui Dumnezeu și nimic din cele de pe pământ nu pot înlocui relația noastră cu Dumnezeu.

Ferecându-ne casa, am fi mai în siguranță dacă am rosti și o rugăciune; unii își achi-

ziționează mașini din ce în ce mai puternice și sigure, zic ei, dar **mai sigură ar fi călătoria dacă, la plecare ar rosti o rugăciune în care ar chema pe îngerul păzitor** care să-i ocrotească în toate căile și drumurile lor. Alții cheltuiesc sume exorbitante pe agenți de pază, dar uită că cei mai fideli și puternici „bodyguarzi” sunt îngerii Domnului, pe care, din păcate, nu prea îi mai invocăm în rugăciunile noastre, deși prin puterea lui Dumnezeu ei pot săvârși înfricoșătoare minuni în viața noastră. Să ne amintim din paginile dumnezeieștilor slove de cei trei tineri zvârliti de Nabucodonosor în cuptorul de foc. Cine i-a scos nevătămați din gheara focului? Îngerii lui Dumnezeu! (Daniel 3, 24-29). Regele Darius, cel care l-a urmat la tron pe regele Nabucodonosor, l-a aruncat pe Daniel în groapa cu lei, unde a rămas toată noaptea; dis-de-dimineață după ce-l strigă, Daniel îi răspunde: „**Dumnezeu a trimis pe îngerul Său și a astupat gura leilor, și ei nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui...**” (Daniel 6, 22). Tot un înger la ocrotit pe tânărul Tobie în călătoria sa plină de primejdii și încercări. (Tobie 5,4). Exemplele pot continua, fără a exagera și fără a omite un lucru esențial: **îngerii nu-l pot înlocui pe Dumnezeu. Ei sunt trimișii lui Dumnezeu.**

Într-o publicație germană celebră, „Der Spiegel” a apărut acum câțiva ani un articol amplu care vorbea despre îngeri ca fiind un fel de agenți secreți ai Cerului. Pe piața de cărți a lumii există mii de titluri despre îngeri. Un exemplu este „Enciclopedia îngerilor”, o lucrare a francezului Alix de Saint-André. El susține că un înger poate fi recepționat, el fiind „un angajat al cerului”, printr-un anume telefon. Sunt afirmații cel puțin bizare. Telefonul de care amintea hazardatul scriitor sunt doar rugăciunile pe care trebuie să le adresăm Îngerilor ca să intermedieze și să întărească legătura noastră cu Dumnezeu.

Carevasăzică, prietenia cu Sfinții Îngeri ne aduce în sufletele și în viața noastră binecuvântarea Tatălui Ceresc. Să cultivăm cât mai intens această prietenie neuitând că îngerii sunt fideli și ne vor însoți până-n clipa înfricoșătoarei Judecăți căci „**atunci Domnul va trimite pe îngeri și va aduna pe aleșii Săi din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.**” (Marcu 13, 27). Avem atât de multe de învățat de la Sfinții Îngeri: să-L laudăm neîncetat pe Dumnezeu și să ne avem unii pe alții la inimă, frați întru Domnul, să fim supuși și ascultători mai marilor noștri precum îngerii față de Dumnezeu, Creatorul. Sfinții îngeri nu bârfesc, nu clamează, nu prigonesc, nu înjură, nu sunt avari, egoiști, posesivi, invidioși, nu se mânie, ci se lasă purtați de iubire și ne îndeamnă să procedăm și noi așa căci „**cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire**” (I Ioan 4, 8).

Trăim într-o societate care parcă s-a înstrăinat de propria-i ființă, dar ar vrea tot mai mult să-și regăsească sensul. Suntem martorii unei generații care a uitat mirosul reavăn al brazdei și, cu toate acestea, tinde parcă să-și amintească de adierea pământului, de mireasma pădurii, de bucuria roadelor trudite, de căldura vetrei humuite și de tihna sărbătorilor. Suntem contemporanii unei lumi care s-a depărtat de rosturile ei firești și de aceea **trebuie să reînvățăm simțământul eternității și obârșiile veșniciei.** Viețuim într-o umanitate care nu mai comunică firesc, dar tânjește să-și deslușească gândurile. Toate acestea le vom putea împlini de la inimă la inimă, de la suflet către suflet, de la om la om, doar dacă vom păstra Sfânta noastră Ortodoxie așa cum ne-au lăsat-o Sfinții și strămoșii noștri. Am început cu aceste gânduri, sper, nu prea sceptice, în preajma zilei când proslăvim pe Sfinții Arhistrategi Mihail și Gavriil, iar odată cu ei pe toate Cereștile netrupești Puteri.

Potrivit tradiției noastre ortodoxe **fiecare dintre noi primim la naștere un înger păzitor.** Asta nu înseamnă că putem aproxima numărul sfinților îngeri după numărul oamenilor căci, Domnul poate hărăzi unui înger să păzească nu doar o persoană, ci o cetate întreagă. Astăzi, când trăim într-o mediu hiper-tehnologizat, când omul a făcut salt din stratosferă depășind viteza luminii, iar cercetările iscoditoare ale omenirii răscolesc praful din cosmos, când fel și fel de preziceri ne bombardează cu știri apocaliptice, iar spațiul cibernetic a transformat lumea într-un fel de Turn Babel. Sisteme de Global Positioning (GPS), firme renumite de pază și protecție, sisteme de alarmă și supraveghere ultraperformante, structuri de securitate excepționale, detectoare de minciuni, gânduri și câte și mai câte năzdrăvni ome-